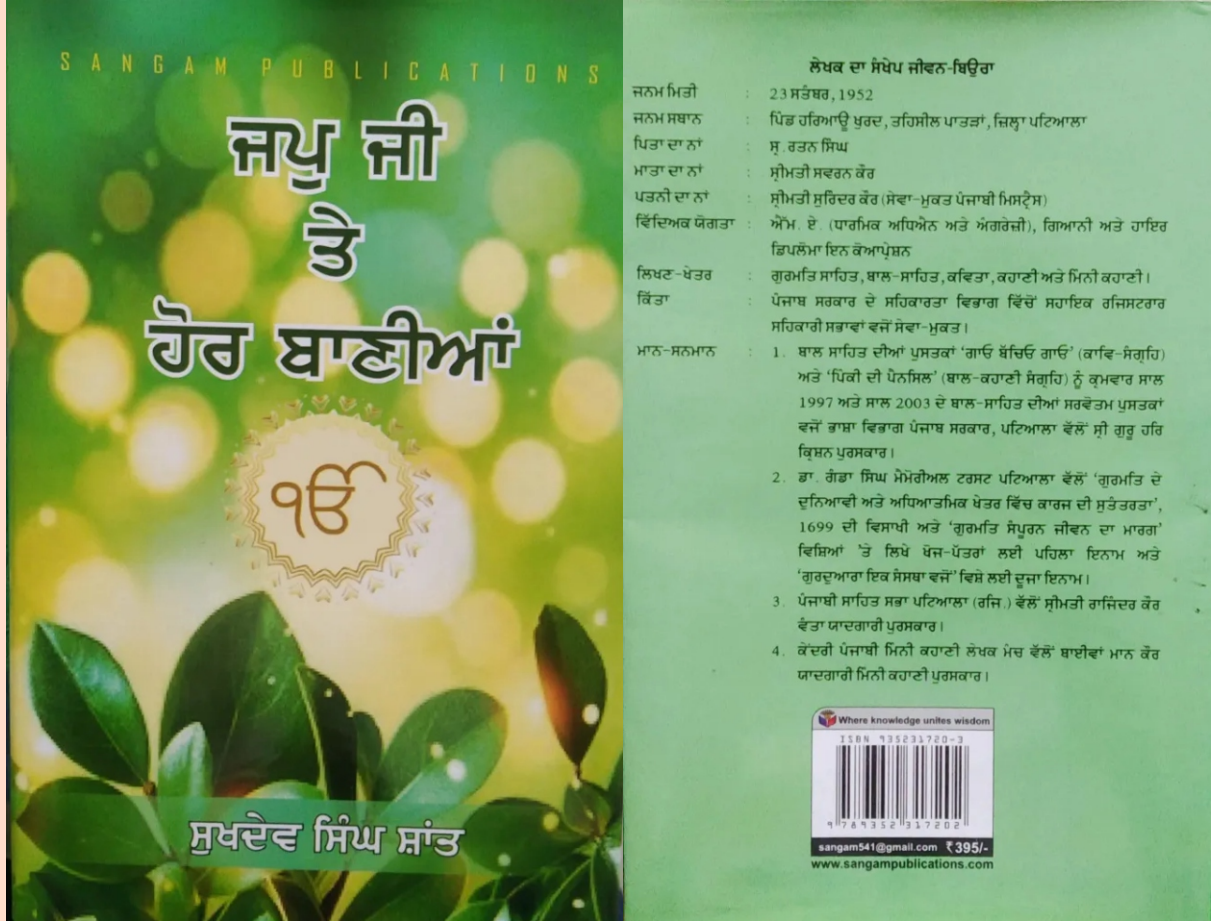




ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਮੁੱਲਾਂਕਣ



ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਪ੍ਰ. ਨਵ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ



ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ (ਜਨਮ 1952) ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਤ, ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ, ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਬੜਾ ਹੀ ਨਿਮਰ ਇਨਸਾਨ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਮਏ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਹਾਇਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਇਨ ਕੋਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਤੌਰ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ) ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਪਟਿਆਲੇ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਇੰਡੀਆਨਾ, ਅਮਰੀਕਾ ਵੀ ਗੇੜਾ ਮਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ 4, ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ 5, ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ 1 ਅਤੇ ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀਆਂ 3 ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਦੀਆਂ ਦੋ ਬਾਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1997 ਅਤੇ 2003 ਵਿੱਚ ‘ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰਸਕਾਰ’ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਡਾ. ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਟ੍ਰੱਸਟ ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਉਹਦੇ ਤਿੰਨ ਖੋਜ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ; ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ‘ਰਜ਼ਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵੰਤਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ’ ਦੇ ਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ; ਕੇਂਦਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀ ਮੰਚ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਨੂੰ ‘ਮਾਤਾ ਮਾਨ ਕੌਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀ ਪੁਰਸਕਾਰ’ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮਿਸ਼ਨ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਉਹਦੇ 4 ਟ੍ਰੈਕਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ‘ਚੋਂ ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਕਟ ਗੁਜਰਾਤੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋ ਕੇ ਛਪ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਰੀਵਿਊ ਅਧੀਨ ਪੁਸਤਕ ‘ਜਪੁ ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ’ (ਸੰਗਮ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸਮਾਣਾ; ਪੰਨੇ 272; ਮੁੱਲ 395/- ਰੁਪਏ) ਸ਼ਾਂਤ ਦੀ ਇਸੇ ਸਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ 12 ਅਧਿਆਇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਮੁੱਖਬੰਦ (ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਿਮਾਣਾ) ਅਤੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ (ਲੇਖਕ) ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੰਤਿਕਾ ਤੇ ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 6 ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਾਣੀਆਂ – ਜਪੁ, ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ, ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ, ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਤੁਖਾਰੀ, ਓਅੰਕਾਰੁ, ਪਟੀ ਲਿਖੀ ਦਾ ਨਿਕਟ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਪੁ ਅਤੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਪਾਠ/ਕੀਰਤਨ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਹਰ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੋ ਚੈਪਟਰ ਬਣਾਏ ਹਨ – ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਵਿ ਕਲਾ ਜਾਂ ਸਾਹਿਤਕ ਪੱਖ ਦਾ। ਹਰ ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਉਪ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਸੌਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹਰ ਬਾਣੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਅੰਗ ਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੈ। ‘ਜਪੁ’ ਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (13-55) ਵਿੱਚ ਓ ਤੋਂ ਗ ਤੱਕ 8 ਉਪ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਲੱਗਭੱਗ ਹਰ ਪਉੜੀ ਦੇ ਸਰਲ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਰਥ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਜਪੁ’ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਾਵਿ ਕਲਾ (56-76) ਵਿੱਚ ਅਲੰਕਾਰ, ਅਖਾਣਾਂ, ਮੁਹਾਵਰੇ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਕਾਵਿ ਰਸ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਫੁੱਟ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਸੁਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

‘ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ’ (77-113) ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੀਆਂ 24 ਪਉੜੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 60 ਸ਼ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 45 ਸ਼ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਅਤੇ 15 ਸ਼ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ‘ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ’ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ‘ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੇ ਦੀ ਧੁਨੀ’ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੇ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਓ ਤੋਂ ਹ ਤੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪੱਖ (114-135) ਵਿੱਚ ਅਲੰਕਾਰ, ਅਖਾਣ, ਮੁਹਾਵਰੇ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਕਾਵਿ ਰਸ ਆਦਿ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

‘ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ’ (136-177) ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ, ਸਥਾਨ, ਸਿੱਧ, ਧਾਰਮਿਕ ਭੇਖ, ਸਦਾਚਾਰ, ਅਧਿਆਤਮ, ਪ੍ਰਾਭੌਤਿਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪ੍ਰਾਣ, ਮਾਇਆ, ਹਉਮੈ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਜੀਵਨ ਜਾਚ, ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹੱਤਾ, ਸੰਵਾਦ ਦੀ ਜਾਚ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਾਵਿ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਏ (178-187) ਵਿੱਚ ਅਲੰਕਾਰ, ਅਖਾਣ, ਮੁਹਾਵਰੇ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਕਾਵਿ ਰਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

‘ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਤੁਖਾਰੀ’ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (188-208) ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ, ਬਿਰਹਾ ਤੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀਆਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਲੋੜ, ਸਦਾਚਾਰ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਚਿੱਤਰਣ, ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਤੁਖਾਰੀ ਤੇ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਬ ਵਿਚਲੀ ਸਾਂਬ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪੱਖ (209-216) ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਲੰਕਾਰ, ਅਖਾਣ, ਮੁਹਾਵਰੇ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਕਾਵਿ ਰਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

‘ਓਅੰਕਾਰ’ ਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (217-237) ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੇ ਰਸਤੀ, ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਕੱਚਾ ਗੁਰੂ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਮਹੱਤਾ, ਉਪਦੇਸ਼, ਮਾਇਆ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਿਹੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੌਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਾਵਿ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਚੈਪਟਰ (238-244) ਵਿੱਚ ਅਲੰਕਾਰਾਂ, ਅਖਾਣਾਂ ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਬੋਧ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ।

‘ਪਟੀ ਲਿਖੀ’ ਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (245-258) ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ, ਅਸਲ ਵਿਦਿਆ ਤੇ ਅਸਲ ਗਿਆਨ, ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼, ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਮਹੱਤਾ ਆਦਿ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪੱਖ (259-262) ਵਿੱਚ ਅਲੰਕਾਰ, ਅਖਾਣ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਮੁਹਾਵਰੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅੰਤਿਕਾ (263-270) ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪੱਖੋਂ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਮਹੱਤਾ ਬਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹਿੱਸੇ (271-272) ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਪੰਜਾਬੀ, ਹਿੰਦੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਾਸਿਕ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਰਜ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਲਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸੌਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ/ਜਗਿਆਸੂਆਂ/ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਕਈ ਨਵੇਂ ਦਿੱਸਹੱਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗੀ, ਅਜਿਹਾ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ! ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਖੋਜੀ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਹਾਰਦਿਕ ਸਵਾਗਤ ਹੈ!

ਮਾਨਵਤਾ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਉਰਜਾ ਭਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |
ਸੂਰਜ ਚੰਨ ਸਿਤਾਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |
ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਲੰਦੀ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਖੁਦ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਅੱਗ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |

ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਹਰਿਆਲੀ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ,
ਬੰਦਲਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਵਰ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |
ਅਨੁਯਾਈ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਏਦਾਂ ਕਰਦਾ,
ਜੀ ਕੇ ਮਰਦਾ, ਮਰਕੇ ਜੀ ਕੇ ਮਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |

ਬੋਹੜ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਵਾਹੂੰ ਅਪਣੀਂ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮਰਿਆਦਾ,
ਧੁੱਪਾਂ ਛਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜ਼ਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |
ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚੋਂ,
ਬਰਫਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪਰਬਤ ਵਾਂਗੂੰ ਠਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |

ਅਪਣੀਂ ਸਿਰਜਨਤਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਚਾਰ ਚੁਫ਼ੇਰੇ ਵੰਡੇ,
ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਜਿਤਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਹਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |
ਬਾਲਮਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਉਨਤੀ ਸੰਕਲਪ ਦਯਾ ਤੇ ਸੰਜਮ,
ਵਕਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਹਬੋਲੀ ਧਰਦਾ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ |

ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਬਿੱਲੀ ਥੈਲਿਉਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।

ਭਾਈ ਗਲੀ ਗਲੀ ਚ ਹੈ ਸੇਰ ਸੇਰ
ਇਹ ਆਪ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਹੁਣ ਹੋਰ।

ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ
ਵਾਇਦੇ ਨਾਲ ਲੈਗੇ ਬੀਬੀ ਵੇਟਾਂ ਵਟੋਰ।



ਖਾਗੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਅਰਥਚਾਰਾ ਦਿੱਲੀਏ
ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ਼ਤਿਆਰ।

ਲਾਲਾ ਫਿਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਤੇ
ਬਣਿਆ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਹੈ ਵੀਟੋ ਪਾਵਰ।

ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਭੇਜ ਬੰਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਲਾਏ
ਪਾਲਸੀਆਂ ਦਿੱਲੀ ਡੱਮੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਿਆਰ।

ਭਮੱਕੜਾ ਦੇ ਫੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੇਕ
ਵਾਪਸ ਹੋਏ ਲੈਂਡ ਪੁਲਿੰਗ ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਬੇਕਾਰ।

ਸਰਾਬ ਪਾਲਸੀ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਡੂੰਗੇ ਦੇਨੇ ਆਕਾ
ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਕਰਾਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ।

ਕੱਲ ਪੰਜਾਬ ਸੀ ਆਇਆ ਲੈਕਚਰ ਵਾਸਤੇ
ਗਿਆ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਦੱਬਕੇ ਮਾਰ।

ਆਖੇ ਸਾਮ, ਦਾਮ, ਦੰੰਡ, ਭੇਦ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਜੁਆਬ
ਲੜਾਈ, ਭੜਾਈ ਜੇ ਹੋਊ ,ਹੋ ਜਿੱਤ ਤਿਆਰ।

ਪ੍ਰਧਾਨ,ਮਾਨ ਹੋਏ ਹੈਰਾਨ, ਵੱਜੀਆਂ ਤਾੜੀਆਂ
ਗਰੇਵਾਲ ਦੇਖ ਲਿਆ ਕੈਸਾ ਇਨਕਾ ਵਿਚਾਰ।

ਮੋਹਰੀ ਲੀਡਰ ਆਪ ਦਾ ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿਰਦਾਰ
ਹੈ ਨਾ ਬਦਲਾਅ ਬਿੱਲੀ ਥੈਲਿਉਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।

ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੋਹਣੇ ਰਸਤੇ ਤੇਰਨ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਅਤੀ ਲੋੜ- ਤਰਕਸ਼ੀਲ



ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਇਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1995 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੋ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸੋਮਾ ਅਖ਼ਬਾਰ,ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹੀ ਸਨ। ਲੇਖਕਾਂ, ਪਾਠਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਚਿੱਠੀਆਂ ਹੀ ਸਨ। ਪਰ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਜੋ ਗਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਛਪੇ ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਉਹ ਗਿਆਨ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਫੋਨ ਦੀ ਸਕਰੀਨ ਉੱਤੇ ਚਮਕਣ ਲੱਗਾ।ਹਰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਖਬਰ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਲੱਗੀ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਰਾਹੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਤਾਂ ਵਰਗੀ ਪਰ ਇਸ ਹਨੇਰੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਵੀ ਅੱਲ੍ਹੜ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੜਨ ਲੱਗਾ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਅਜਿਹੇ ਬੇਪੜਤਾਲੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸੋਮਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਸਿਆਣੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਉੱਤੇ ਜਾਹਲੀ ਆਈ.ਡੀ. ਬਣਾ ਕੇ ਕੋਈ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ,ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹਰ ਅੱਖਰ ਲਈ ਲੇਖਕ/ਸੰਪਾਦਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉਤਲੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਟ ਅੱਖਰ ਹੀ ਹਨ। ਸੋ ਅਖ਼ਬਾਰ,ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਅਹਿਮੀਅਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਣ ਦਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਕਦਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਸਵਾਦ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਮਸਲੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਨ ਰੁਚੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਅਖ਼ਬਾਰ,ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਲੋੜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ। ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੱਟੜਤਾ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਰਾਹੀਂ ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਲਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਉਂਤਬਧ ਹਮਲੇ ਕਰਕੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੋਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਵੜਿਆ ਹੈ। ਗੱਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਸ਼ੋਅ-ਰੂਮ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਬਾਈਲ ਵਿੱਚ ਆ ਵੜੇ ਹਨ। ਹਰ ਪਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਲਿੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ, ਸੰਤੁਲਨ, ਸਹਿਯੋਗ, ਸੁਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖਪਤਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਖਾਵੇ ਦੀ ਇੱਕ ਦੌੜ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੌੜ, ਇਹ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।ਮਾਨਸਿਕ ਤਨਾਅ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਵਿੱਚ ਵਟਦਾ ਹੈ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਲੜ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਐਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ।ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਉਹ ਸਿਸਟਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਫਸਲਾਂ, ਵਪਾਰ, ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ, ਨਦੀਆਂ, ਪਹਾੜਾਂ, ਜੰਗਲਾਂ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।ਇਸ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣ, ਨਵੇਂ ਦੌਰ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ, ਸੋਚ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਬਨਾਉਣ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ, ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੰਗੇਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਣ ਵਾਸਤੇ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੋਹਣੇ ਰਸਤੇ ਉਤੇ ਤੇਰਨ ਵਿੱਚ ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ, ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ,ਸਾਹਿਤਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਤੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸਮਾਜਸੇਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਘੀ ਸਮਾਜ ਸੇਵਿਕਾ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਕਰ ਰਹੀ ਉੱਚੀਆਂ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਹਾਸਿਲ।



ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਸੇਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਵੈੱਲਫੇਅਰ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਤੋਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਭਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਕਦਮ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਉੱਨੀ ਹੀ ਥੋੜੀ ਹੈ।ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਿੱਥੇ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲੜਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਉੱਚੀਆਂ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਕੇ ਲੜਕੀਆਂ ਲੜਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ‘ਚ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਦੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੋਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਭਾਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸਮਾਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਜਨਮ 5 ਜਨਵਰੀ 1980 ਨੂੰ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਗਰੇਜ਼ੂਏਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਨ.ਟੀ.ਟੀ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਵਿਆਹ 1999 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬੇਟਾ ਅਤੇ 2 ਬੇਟੀਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ।ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਡਿਤ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਵੈੱਲਫੇਅਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਚਲਾ ਕੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਵੀ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਜਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਚੜ ਕੇ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਹਰ ਸਮੇਂ ਗ਼ਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ , ਬੇਸਹਾਰਾ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਨਾ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੋਕ ਹੀ ਬਣ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜਵੰਦ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਲੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਹਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੁਚੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾਂ ਹੈ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ, ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ, ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਪੋਸ਼ਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨੇ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਰ ਤੇ ਅਮੀਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।ਹਰੇਕ ਤਜ਼ਰਬੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤੀ ਸੂਝ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੁਨਰ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਰਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਪੜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਕੋਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀਂ ਜਾ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਪੜਾਈ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਗਰੀਬਾਂ ਬੇਸਹਾਰਾ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਰਦੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਕੰਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜਵੰਦ ਵਸਤੂਆਂ ਮੁੱਹਈਆ ਕਰਵਾਈਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਡਿਤ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਵੈੱਲਫੇਅਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਧੀਨ ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਲਾਈ ਕਢਾਈ, ਥਿਊਟੀ ਪਾਰਲਰ ਸਿੱਖਿਆ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਟਿਊਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਝੁੰਗੀ, ਝੋਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਸਿਲਾਈ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਸਕਣ। ਜਿਹੜੇ ਲੋੜਵੰਦ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਘਰ-ਘਰ ਰਾਸ਼ਨ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਰਹਿਆ ਭਰਿਆ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੱਧ-ਵੱਧ ਬੂਟੇ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬੂਟਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਅਵਾਰਾ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਗਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਹਰਾ ਚਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੋਨਮ ਸ਼ਰਮਾ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੈਂਪ ਲਗਾ ਕੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾ ਕੇ ਇਲਾਜ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੱਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।